

[Pia Christmas-Møller]

truffet en ny beslutning, hvorefter a-kasserne alligevel er undtaget. Den seneste beslutning sker med henvisning til EF's 6. direktiv, artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g, hvori begrebet social forsorg og bistand er uddybet (jf. Told- og Skattestyrelsens skrivelse af 13. august 1991 til told- og skatteregionerne, F 5854/91, Ambi/lønsum nr. 3).

Af nævnte skrivelse fremgår det, at direktivets definition af begrebet social forsorg og bistand er udformet med henblik på at skelne mellem foretagender, der er henholdsvis omfattet af og fritaget for momspligten. Men det danske arbejdsmarkedsbidrag er jo netop ikke alene knyttet til momspligten. Tværtimod er en række virksomheds- og brancheområder forpligtede til at betale arbejdsmarkedsbidrag, selv om de ikke har et momsgrundlag. Da sker beregningen som bekendt bare efter lønsums-metoden.

A-kasserne er jo i princippet private foretagender, der bl.a. fungerer ved, at alle andre private arbejdsgivere skal indbetale et bidrag til dækning af deres ansattes arbejdsløshedsforsikring. A-kasserne fungerer samtidig som arbejdsgivere for deres ansatte. Ikke mindst da alle gode kræfter i vort samfund arbejder på at nedbringe den samlede ledighed og dermed overflødig gøre så mange a-kasse-ansatte som muligt, er ledighed også for denne gruppe en reel risiko.

Begrundelsen for, at de a-kasse-ansattes arbejdsgivere ikke skal betale deres del til bl.a. den fælles arbejdsløshedsforsikringsordning, er derfor ikke til at få øje på. Tværtimod virker det mildest talt temmelig besynderligt.

Det må skønnes, at Told- og Skattestyrelsens seneste afgørelse medfører et samlet tab på op imod 100 mio. kr. for staten i manglende arbejdsmarkedsbidrag. Det har vel aldrig været meningen, at omlægningen af selve opkrævnings- og beregningsmetoden vedrørende arbejdsgiverafgifterne i den grad skulle favorisere a-kasse-området.

Såvel tolkningsgrundlaget som det holdningsmæssige og det økonomiske perspektiv i styrelsens afgørelse er i strid med sund fornuft.

Svar (25/9 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Spørgeren har i begrundelsen henvist til, at alle andre private arbejdsgivere betaler bidrag

til den ansattes arbejdsløshedsforsikring, og at det forekommer urimeligt, at a-kasser ikke skal betale et sådant bidrag.

Ved omlægningen af arbejdsgiverafgifterne 1. januar 1988 bortfaldt private arbejdsgivers pligt til at betale et arbejdsløshedsforsikringsbidrag pr. ansat.

Formålet med omlægningen var bl.a. at sikre, at ikke kun virksomheder med lønansatte blev belastet af bidrag. Arbejdsgiverafgifterne blev derfor erstattet af et generelt bidrag beregnet på basis af virksomhedens momsgrundlag eller et andet, tilsvarende grundlag.

En række virksomheder – såvel momspligtige som momsfri – som ikke havde betalt til de gamle ordninger, skulle således være med til finansieringen.

Ved udformningen og administrationen af ambiloven er der lagt vægt på, at ambi i videst muligt omfang følger den momsmæssige praksis. Dette er hensigtsmæssigt for såvel borgere som administration.

Ved omlægningen anså man det for hensigtsmæssigt at fritage en række virksomheder for ambi, herunder også virksomheder, som havde betalt til de gamle ordninger. Således blev social forsorg og bistand, som er fritaget for at betale moms, fritaget for ambi i samme omfang og på samme vilkår, som gælder momsmæssigt.

Told- og Skattestyrelsen har lagt vægt på, at der i EF's 6. momsdirektiv bl.a. står, at tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til bl.a. social sikring er undtaget fra moms. Det gælder både offentligtretlige organer og andre organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter.

Told- og Skattestyrelsen har skønnet, at a-kasser leverer tjenesteydelser med nær tilknytning til social sikring og således er omfattet af begrebet social forsorg og bistand. Varetages a-kassens virksomhed af en fagforening, kan kun den lønsum, som vedrører a-kassen, holdes uden for ambiberegningen.

Styrelsen er ikke bekendt med, hvor mange der arbejder med a-kasse-administration, men mener, at et provenutab på 100 mio. kr. er urealistisk, da det svarer til en lønsum på ca. 2 mia. kr. eller ud fra en gennemsnitsafslønning på 240.000 kr. om året til 8.400 ansatte.

Told- og Skattestyrelsen har efter min mening fortolket lovbestemmelserne og de intentioner, som ligger til grund for ambi- og moms-